● SODELOVANJE KOLINSKE Z IPK SERVO MIHALJ

Kolinska v Zrenjaninu

Sodelovanje med kombinatom Servo Mihalj iz Zrenjanina in HP Kolinsko traja že vrsto let, saj je ta kombinat med največjimi dobavitelji nekaterih proizvodov. Leta 1979 pa sta začela partnerja tesneje sodelovati na osnovi dohodkovnih povezav, kar je dobilo svoj prvi epilog v pred kratkim podpisanem samoupravnem sporazumu o združevanju dela in sredstev na osnovah skupnega dohodka pri gradnji tovarne soft margarine.

HP Kolinska je sredi lanskega leta — ko je bilo jasno, da zaradi izrednega povečanja prvotno predvidene investicijske vrednosti za projekt Margarina s KŽK v Kranju, pomanjkanja investicijskih sredstev v SR Sloveniji ni problematične oskrbe s surovinami, verjetno ne bo moč realizirati predvidene naložbe v Kranju — navezala stike z Industrijo olja v Zrenjaninu, ki je delovna organizacija v okviru kombinata Servo Mihalj v Zrenjaninu.

Servo Mihalj namreč že vrsto let proizvaja navadno trdo margarino, ki se na jugoslovanskem tržišču ni uveljavila in jo je v zadnjih dveh letih skoraj povsem izpodrinila soft margarina (Vital, Vrbas). Prav takrat so se odločili za gradnjo nove tovarne soft, to je mehke mazave margarine.

Vzroki tesnejših povezav s Servo Mihalj pa so naslednji:

— nižji investicijski stroški za gradno tovarne soft margarine v primerjavi s Kranjem, ker večina gradbenih objektov že stoji,

— zagotavljena oskrba z oljem, in to sončničnim, ki omogoča kvalitetnejšo margarino kot sojino olje.

V pogovorih smo se nato odločili za sodelovanje med Servo Mihalj in HP Kolinska na naslednjih treh področjih:

1. skupno vlaganje v gradnjo tovarne za soft margarino v Zrenjaninu,
2. trajno poslovno sodelovanje na področju marketinga in prodaje margarine in
3. sodelovanje pri trajni oskrbi z nekaterimi surovinami.

Konec septembra 1980 sta v Zrenjaninu podpisala Industrija olja Zrenjanin, tozd Bima in HP Kolinska, tozd Tovarna hranil Ljubljana samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev na osnovi skupnega prihodka.

HP Kolinska je vložila v ta projekt 26,000.000 din v obliki opreme, Servo Mihalj — tozd Bima pa 60,667.000 din (od tega 35,183.000 din v osnovna in 25,484.000 din v obratna sredstva), kar pomeni razmerje 30:70.

HP Kolinska je vložila večino opreme, ko jo je že kupila za predvideno tovarno v Kranju, Servo Mihalj pa je vložil tudi del opreme KŽK Kranj, ki jo je od njega kupil. Samoupravni sporazum dalje predvideva skupno sodelovanje pri razvoju in planiranju, delitev skupaj ustvarjenega dohodka in druga določila, ki so potrebna za njegovo realizacijo.

Proizvodnja se bo predvidoma začela v I. trimesečju leta 1981.

VLADO ČEŠNOVAR

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

Steklena poslovna stavba na Bavarskem dvoru je pred kratkim zaživela. Končno je, čeprav je bilo obljubljeno že nekajkrat prej, sprejela svoje delavce. Prvi so se vselili delavci Intertransporta, in to v prostore od 11. do 15. nadstropja, v prvih šestih nadstropjih delajo delavci Slovenija ceste-Tehnika, v sedmem je zvezni devizni inšpektorat, v osmem in šestnajstem Beograjska banka ter v devetem in desetem samoupravna interesna skupnost za ekonomske stike s tujino.

Rezultati glede varstva pri delu v Gradisu so letos ugodnejši kot v enakem obdobju lani, a slabši kot v letu 1978, ko je bilo najmanj nesreč. Poprečna odsotnost zaradi nesreče je 15,3 dni. Nekoliko se je povečalo število težjih nesreč in bo v bodoče prednostna naloga prav skrb za zmanjšanje števila le-teh.

V Pionirskem domu se od njegove ustanovitve leta 1963 odvija vrsta dejavnosti, v katere so vključeni otroci iz Ljubljane in bližnje okolice. Pionirski dom je postal prostor, v katerem otrok lahko ustvarja. Delo vodijo strokovnjaki za posamezna področja, ki otroke usmerjajo in v njih razvijajo sposobnosti bodočih porabnikov kulturnih dobrin. Oddelke v Pionirskem domu obiskuje 1.449 otrok, v dejavnostih, ki so organizirane zunaj zgradbe, pa sodeluje 1.559 otrok. Za malčke do treh let so organizirane igralne ure, starejši pa se vključujejo v likovne dejavnosti, v oddelke, v katerih se ukvarjajo z ritmiko, gibanjem, folkloro, družabno plesno vzgojo in razvijajo kulturno sporazumevanje. Obiskujejo tečaje angleščine, francoščine in nemščine, v okviru filmske vzgoje se spoznavajo s skrivnostmi filma. Za glasbeno nadarjene je na voljo oddelek za glasbeno vzgojo.

Kljub navalu občanov v lekarne zaradi posledic padavin in mraza ali iz strahu pred prehladi, se ni bati, da bi zmanjkalo primernih zdravil. Vse lekarne so dobro založene, če pa bi se slučajno kaj zataknilo pri pošiljkah iz farmacevtskih tovarn, lahko povečajo proizvodnjo v galenskih laboratorijah.

C. P.

Šumi izvaža v ZDA

Prejšnji mesec je iz skladišča Žita, tozd Šumi odpeljal zajeten kontejner bonbonov. V pošiljki je bilo 11.456 kg alpskih mlečnih bonbonov in 12.531 kg bonbonov fru-fru. Vrednost 23.655 dolarjev.

Z ladjo HRELJIN bo sladki tovor odplul iz koprske luke proti obalam Severne Amerike.

S posredovanjem tozda Blagovni promet — zunanjetrgovinski sektor je Šumi sklenil pogodbo z uvozno firmo iz New Yorka MURRAY-ALLEN.

C. I.

Od hiše cvetja zavije nema kolona pred spominski muzej 25. maj (Foto: AM)

Doživetja v hiši cvetja

Vse od takrat, ko smo tovariša Tita pospremili na njegovi zadnji poti, je ena najbolj vročih želja vseh nas: obiskati njegov grob — hišo cvetja na Užiški 15 v Beogradu. Nekaterim se je ta želja že uresničila, drugi na njeno izpolnitev še čakajo.

Vsem, ki smo obiskali njegov zadnji dom, bo to ostalo v spominu, ki ga čas ne more izbrisati.

Sprevod, ki se je vil med drevesi in po lepo urejenem parku, je bil dolg. Zastopane so bile vse generacije — od najmlajših do najstarejših, vse narodnosti, delavci, kmetje... Vsem pa je bil skupen cilj: pokloniti se spominu velikega državnika in borca za mir. Stopali smo tiho, sklonjenih glav, z mislimi pri njem. Nobenega nereda ni bilo, nobenega prerivanja, saj smo se vsi zavedali, da se je treba njegovemu grobu približati z dostojanstvom, vrednim njegovega spomina.

Nepozaben je trenutek, ko smo vstopili v cvetličnjak in med rožami zagledali grobnico, tako preprosto in vendar prav zaradi tega enkratno. Nehote stopaš po prstih, da ne bi motil tišine, iz katere je sem in tja slišati pritajeno hlipanje. Nihče ne zajoka na glas, kot si tudi na pogrebnih svečanostih ni nihče dal duška z glasnimi tožbami. Bolečino slovesa smo vsi prenesli molče. Prav tako tudi bolečino, ko so pred njegovim zadnjim domom zaveš, da tovariša Tita ni več. Kajti mnogi med nami se še vedno nismo sprijaznili z mislijo, da ga ni, da ga ne bodo mogli več čakati ob cestah, ko bo potoval po svoji ljubljeni Jugoslaviji, za katero je toliko žrtvoval.

Videli smo delovno sobo tovariša Tita in njegovo dnevno sobo. Oprema kot v toliko drugih stanovanjih, pa vendar tako zelo drugačna. Zakaj? Preprosto zato, ker je za to pisalno mizo delal in ustvarjal Tito — vzor vseh Jugoslovanov. Tam je bral knjige, ki so še na policah, tam se je po napornem in dolgem delavniku odpočil v naslanjačih. Žalostni gledamo vse to, saj vemo, da se je njegovo življenje izteklo in da ga ni več med nami.

Neštetokrat smo že s pesmijo prisegli, da ne bomo skrenili z njegove poti. Zdaj, ob obisku njegovega poslednjega prebivališča, smo globoko v srcu še enkrat obljubili, da bomo nadaljevali začeto delo. Še poslednji pogled na beli marmor, ki skriva krsto s posmrtnimi ostanki, in spet smo v parku pa na ulici. Usta so nema. Šele mnogo kasneje se pričnemo pogovarjati o vtisih.

Nepozabno, skromno in hkrati veličastno je njegovo zadnje domovanje. Mi vsi pa smo še mnogo bolj prepričani, da bo Titov duh vedno ostal med nami, nam pomagal premagovati težave in nas bodril, če nam bi zmanjkovalo poguma.

MARIJA LUKEŽIČ

● KMETIJSKA ZADRUGA LJUBLJANA, TOZD DOBRUNJE

Več govedi, mleka in zelenjave

Kmetijska zadruga Ljubljana, tozd Dobrunje, je bila ustanovljena lani zato, da bi oskrbovala kmete s semeni, zaščitnimi sredstvi, gnojili in drugim za kmetijstvo potrebnim materialom, odkupovala njihove kmetijske pridelke ter pospeševala razvoj kmetijstva na tem področju. Zato je v okviru zadruge organizirana pospeševalna služba, ki dolgoročno načrtuje razvoj kmetijstva, nudi kmetom strokovno pomoč, pa tudi posojila za gradnjo in popravila hlevov in gospodarskih poslopij in za nabavo kmetijskih strojev.

V kmetijsko zadrugo se lahko včlani vsak kmet, ki sklene pogodbo o članskem in proizvodnem sodelovanju. Člani zadruge, teh je v tozdu Dobrunje 207, so socialno zavarovani, imajo prednostno pravico pri najemanju posojil, so udeleženi pri delitvi čistega dohodka, morajo pa seveda vse tržne viške prodati prek zadruge. Lahko pa tudi kmetje, čeprav niso včlanjeni v zadrugo, sklenejo z njo pogodbo o prodaji nekaterih pridelkov. Kmetov kooperantov zadruge je prek 700.

V okviru kmetijske zadruge, tozd Dobrunje je ustanovljeno tudi 21 proizvodnih skupnosti, ki štejejo tri do deset članov. Ustanovijo jih kmetje, člani zadruge, ki se med seboj sporazumejo o skupni nabavi kmetijskih strojev in obdelavi zemlje. Vsi kmetje v eni proizvodni skupnosti pa morajo biti iz iste krajevne skupnosti. Prek proizvodne skupnosti lahko stroje nabavijo ceneje, ker SIS za pospeševanje kmetijstva regresira njihov nakup. Več kmetov tako bolje izkoristi stroj, obenem pa tudi lažje obdelujejo kmetijske površine.

Pospeševalna služba te temeljne organizacije ima z več podjetij sklenjene samoupravne sporazume o odkupu zelenjave in češenj. Letos nameravajo za preskrbo Ljubljane in okolice pripraviti 570 ton kislega zelja in 150 ton kisle repe. Svežega zelja bodo predvidoma pridelali okoli 200 ton, zgodnjega krompirja so prodali 50 ton, druge zelenjave 85 ton, češenj pa 40 ton. Gozdnih sadežev naberejo okoli 40 ton, je pa seveda količina odvisna od vremenskih razmer.

Največ pozornosti namenjajo v zadrugi pitanju živine, pridobivanju mleka in pridelovanju zelenjave. Letno odkupijo od kooperantov 700 pitancev in 1,300.000 litrov mleka. V prihodnjem srednjeročnem načrtu predvidevajo, da bodo število pitane živine povečali za 36 odstotkov, količino mleka pa za 15 odstotkov.

Kmetijska zadruga želi tudi pospešiti konjerejo. Zato so letos kupili 20 kobil in plemenskega žrebca, ki ga imajo na plemenilni postaji pri Francu Rožniku na Cesti II. grupe odredov. Načrtujejo, da bodo ob koncu leta 1985 imeli že prek sto kobil in žrebic.

D. J.

POSVETIMO VSO SKRB ČISTOČI NAŠEGA MESTA!

● NAŠI DELOVNI LJUDJE IN OBČANI O SEBI IN O SVOJEM DELU

Navdušeno, zanesljivo in hitro

Štiriintrideset učenk in učencev obiskuje 7. b razred OŠ Toneta Trtnika-Tomaža v Sostrem. Videti so taki kot vsi šolarji teh let, vendar se po tem, kar delajo, le nekoliko razlikujejo od svojih vrstnikov. Poleg učenja in domačega dela opravljajo namreč tudi kurirska opravila za krajevno skupnost Zadvor. Ne vsi sicer, kajti osem se jih vozi z Janč, iz Javora, s Podlipoglava in iz Besnice, tako da veliko časa porabijo za pot v šolo in domov, pa tudi iz drugih krajevnih skupnosti so, tako da se ne udeležujejo teh akcij.

Pa naj sami učenci povedo, kakšne so te kurirske naloge! Zakaj so se odločili zanje? Kakšno nagrado prejemajo za svojo prizadevnost?

Mateja, Nuša, Tine in Marjan, ki jih je razredna skupnost zadolžila za pogovor, so bili sprva bolj molčeči, potem pa so se razgovorili: »S tem delom smo pričeli lani,« je pripovedovala Nuša. »Tovariš ravnatelj naš je vprašal, če bi bili pripravljeni raznašati vabila in razna obvestila krajanom. Takoj smo bili vsi za to.« Mateja pa je dodala: »Približno enkrat na mesec raznašamo. Včasih pa tudi večkrat, pač odvisno od števila praznikov in sestankov. Za raznašanje potrebujemo kako uro. Vsak ima določeno število hiš.«

Nad tem svojim kurirskim delom so učenci zelo navdušeni, pravi ravnatelj sostrske šole Albert Šibli, ki je obenem tudi predsednik skupščine KS Zadvor. Prav zato je tudi prišel na to misel, da bi učencem zaupali raznašanje obvestil, sporočil, vabil, glasila KS Naš obveščevalec in raznih plakatov.

To delo opravljajo šolarji 7. b razreda nadvse vestno in skrbno. Krajani so tako hitreje obveščeni kot po pošti, pa tudi bolj zanesljivo je tako. Pred kratkim so raznesli 1900 vabil za fluorografiranje, kar nikakor ni malo.

In kako poteka ta akcija?

»V krajevni skupnosti napišejo vabila, prinesejo jih tovarišu ravnatelju, ki nam jih izroči in obenem pove še vse potrebno v zvezi s tem,« je opisoval Tine. »Popoldne se odpravimo na delo. Ljudje nas zdaj že poznajo.«

Učenci tako tudi utrjujejo stike med krajani, šolo in krajevno skupnostjo. Krajani jih namreč večkrat vprašajo: »Kaj pa je novega v šoli?« Obenem pa jim tudi povedo marsikaj zanimivega. Po akciji se tovariš ravnatelj vedno pogovori z učenci in tako zve tudi kaj koristnega za delo krajevne skupnosti.

Na koncu šolskega leta pa pride na vrsto tudi prijetnejši del njihovih kurirskih opravil. Krajevna skupnost Zadvor jih za njihovo delo nagradi tako, da prispeva nekaj denarja za izlet ali piknik, pač kakor se odločijo sami. Lani na primer so imeli piknik v gozdu pod Urhom. Pravijo, da so se imeli zelo prijetno.

Pa tudi drugače je 7. b razred delaven razred. Njihovi predstavniki so večkrat na raznih tekmovanjih v občini med prvimi. »Lani smo bili na občinskem Vegovem tekmovanju prvi. Dobri smo bili tudi na letošnjem krosu. Lani pa je naš sošolec zmagal na krosu za šeste razrede v Ljubljani. Udeležujemo se tudi tekmovanja Tito, revolucija, mir,« je našteval Marjan.

Mateja, Nuša, Tine in Marjan pa so skupaj povedali, da bi bili pri učenju lahko bolj pridni. Tudi disciplina, menijo, bi bila lahko boljša.

To so učenke in učenci 7. b razreda OŠ Toneta Trtnika-Tomaža v Sostrem, ki za krajevno skupnost Zadvor opravljajo kurirska opravila.

Tak je torej 7. b razred OŠ Toneta Trtnika-Tomaža. O takem sodelovanju šole s krajevno skupnostjo bi kazalo najbrž razmišljati tudi drugje. Pa ne le zaradi koristnega dela, ki ga opravljajo, temveč predvsem zato, ker tako vzgajamo prihodnje samoupravljavce.

Besedilo in slika:
DARJA JUVAN